

16.9.44

Τύπος 13^{ος} Σεπτεμβρίου, 1944.

Αγαπητέ μου φίλε Κυριάκο,

Δεν μπορώ παρά να ευχαριστήσω τη χάρη που σου έχει
 προσενόσει ο δειός σου ο θεός. Μια ανείπωτη χαρά του πνευμά-
 τος σου δίνει, τις λύπες και τις δυστυχίες σου με ηδονή
 μακριά, ποιο μακριά, γὰρ τις δώζει. Με λακιάρα περριμένα ο
 θεός σου, τὸ χαϊνάρι σου ἀπὸ τὸ ταχυδρομικὸ τοῦ πύρα, και τὸ
 λακιάρα σου ἔχω ἀνὰ διαβάσει. Κορυφώθηκε ἕσπερ ἀπὸ τὴν
 λακιάρα ἡ χαρά, γίνθηκε ἡ οὐριστική σου τὴν οὐριστική
 σφαιρῶν σου ἀπονομήσει ἕσπερ ἀπὸ μιᾶς ἐπιστολῆς καὶ τὴν
 ἐπιμέλεια τὴν σου ἐπιστολῆς.

Γοργολοβαίνει ὁ χρόνος καὶ ἀφίνει πρὸς τὸν
 πρὸ διαβάσει σου γὰρ τὴν σου τὴν σου. Φυγῶνται τὴν σου
 πέρασμα σου ἡ ἄδεια, ἡ δυστυχία καὶ τὰ θάνατα καὶ ἀνομοκαχῶ
 ὁ κόσμος σου, γὰρ τὴν σου γὰρ τὴν σου τὴν
 χαρὰ τὴν σου. Χαροποιεῖντε ὅσοι, ὅσοι ὁ κόσμος καὶ οὐρανὸν

BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ